

Atmiņas par Arturu Gertneri:

Debesu Tēvs vēlēja man kopā ar Arturu Gertneri kalpot Aizvīķu draudzē gandrīz 25 gadus – no 1979. gada 22. jūlija līdz 2004. gada 30. maijam. Visu šo laiku viņš kā kora vadonis ar dziesmām un aizlūgšanām manā kalpošanā bija kā atbalsts, kā labā roka manā nespēkā. Braucot uz Aizvīķu baznīcu, viņš no Gramzdas puses atveda draudzes ļaudis, es – no Vaiņodes puses. Samēģinājām dievkalpojumam iecerētās dziesmas un dievkalpojumu noslēdzot atkal izvadājām pa mājām.

Aleluja! Svētīgs tas cilvēks, kas bīstas to Kungu, kam ir sirsnīgs prieks par Viņa baušļiem!
(Ps. 112:1)

Pateicībā par kopīgo kalpošanu Dieva druvā,

Gunārs Lemaikis, Aizvīķu bapt. dr. mācītājs, 1979. g. jūlijs – 2004. g. maijs

Esmu pateicīgs Dievam, ka Viņš manā garīgā darba laukā starp daudziem cilvēkiem vienmēr man ir dāvinājis arī tādus, kuru tuvumā ir patīkami atrasties, ar kuriem ir patīkami apmainīties domām un patīkami kopīgo darbu darīt. Tāds bija mans priekšnieks, kora diriģents un mūziķis Arturs Gertneris. Vienmēr apbrīnoju viņa vienkāršību, mieru un mīlestību, ar kādu viņš spēja būt savas draudzes un tautas vidū. Daudzreiz domāju, kaut arī es tāds varētu būt! Viņš bija viens no tiem, ar kuru lielā vienprātībā varēju ne tikai kopīgo darbu darīt, bet arī ticēt, ka esam izglābti grēcinieki un ka dzīvojam tikai no Dieva žēlastības. Tādu es šodien atminos Arturu.

Paldies Tev, Artur, par septiņiem kopīgiem darba gadiem, kuros vienmēr izjutu Tavu daudzveidīgo atbalstu, un ka tik daudzreiz Tu man biji par paraugu!

Arnolds Šterns, Priekules bapt. dr. mācītājs, 1988. g. augusts – 1995. g. maijs.

Visa pamatā ir mīlestība. Man bija iespēja kopā ar Arturu Gertneri kalpot Priekules draudzē četrus gadus. Mīlestība uz Dievu, mīlestība pret savu ģimeni, mīlestība pret brāļiem un māsām, mīlestība pret kalpošanu draudzē, mīlestība pret dziesmu un mūziku – tas raksturo Arturu. Un tāpēc viss, kur viņš pielika savu roku, uzrunāja un sasildīja. Ļoti vienkārši un pamācoši!

Ģirts Ašnevics, Priekules bapt. dr. mācītājs, 1995. g. jūlijs – 1999. g. augusts.

Atminos braucienu uz Priekules pusi – biju mazs puika, un Arturs bija pirmais, kas iznāca pretī sasveicināties. Tas bija ap 1977. gadu. Citreiz, kad pūtēji salidoja, viņš tos savāca ap sevi.

Pienāca 1999. gada pavasaris, un mēs ar Inetu devāmies viesos uz Priekuli. Atkal Arturs bija priekšā – nu jau kā draudzes priekšnieks. Mēs sapratāmies labi un kopīgi darījām daudz lietu. Arī taures varējām spēlēt un rast prieku hobijā, kas mūs vienoja. Kad paši nebijām mājās, visai bieži Arturs parūpējās, lai, mums ierodoties, mūsu dzīvoklis būtu silts. Tās bija mājas. Kad garīgajā laukā centāmies uzart jaunu tīrumu, bija labi redzēt blakus cilvēku, kas atļauj un dod savu svētību.

Guntars Vadonis, Priekules bapt. dr. sludinātājs, 2000. g. augusts – 2006. g. jūlijs.

Arturs Gertneris man – pirmais draudzes priekšnieks, es viņam – pēdējais garīdznieks kā priekšniekam. Vairākas desmitgades draudzes priekšnieka darbā. Ne amatā. Ne krēslā (iespējams, pirmais krēsls, kuru viņš saņēma, bija dāvana no draudzes, darbu noliekot). Noraidot daudzus darba piedāvājumus savā ikdienas darba dzīvē, lai būtu tajā pienākumā, kurš Dieva uzticēts draudzē. Un darbu var nolikt, kad uzdevums izpildīts.

Savādāk ir ar dziesmu. Tā ir mūžīga. Tāpēc sirds atsaucas un roka pieraksta skaņas un vārdus, kuri nāk no Debesīm, lai stāstītu par Debesīm. Un cilvēku sirdis, dziesmu dzirdot, atsaucas, lai mantotu Debesis!

Pēteris Tervits, Priekules bapt. dr. sludinātājs, 2006. g. augusts – 2009. g. augusts.

Kad pirmoreiz atbraucu uz Priekuli sludināt, pirms dievkalpojuma notika kora mēģinājums. Man neļāva tikai skatīties, bija pašam arī jādzied. Blakus man pa kreiso roku bija vīrs, kurš sasveicinoties samīļoja mani un smaidot teica: "Vai tu man atļausi šodien dziedāt? Es tāds "rūcējs" vien esmu palicis." Pats es īsti vēl nezināju, ar ko man būs kopā "rūkt" (dziedāt basu). Kad sākām ievingrināt balsis, es pamazām uzzināju šī vīra īsu dzīves biogrāfiju un mūža ieguldījumu mūzikā.

Esmu pateicīgs Dievam, ka arī man ir bijis tas gods iepazīt Arturu Gertneri un kopā vēl dziedāt Priekules draudzes korī. Kā ozols ar piešķirtu Dieva gaišu galvas rotu viņš paliks manā dzīvē un kā vīrs, kura varoņu taka ved pret kalnu, aiz kura ir pārlicība par Mūsu Debesu Tēvu.

Mārcis Zīverts, Priekules bapt. dr. sludinātājs kopš 2011. gada jūnija.